

laveste Bud, og som vare de høieste af dem alle, og det har ikke kunnet Andet end være Udvalget paafaldende. Jeg skal kun berøre dette her uden at nævne Navnene for at give den høitærede Minister Opfordring til enten her eller maasse ved en senere Leilighed at udtale sig derom eller i alt Fald at stille Underfølgelse om, hvorfor det er sket. Til disse Bemærkninger skal jeg her indskrænke mig.

Thomsen: Af de 4 Endringsforslag, med Hensyn til hvilke der er Dissens mellem Udvalgets Flertal og Mindretal, angaa de 3 Punkter af ikke stor Betydning. Det ene er Endringsforslaget under Nr. 14, vedrørende Bevilling til Opførelse af en Underkjørsel ved det kongelige Theater. Mindretallet har nu ment, at det er Noget, man skylder baade de theaterbesøgende Personer og ogsaa et ydre Hensyn til denne Bygning, at den paagjældende Bevilling bliver givet, men om denne Undertkjørsel bliver opført i Aar eller et andet Aar, er jo naturligvis i og for sig et Spørgsmaal af ikke stor Betydning. Naar den ærede Ordfører nu tilføiede, at denne Mangel paa Undertkjørsel skulde staa som et Monument om den Naade, Folkethinget er blevet behandlet paa i Theaterjagen, kan jeg ikke Andet end sige, at denne nymodens Naade at opføre Monumenter paa er overordentlig billig, idet den jo slet ikke koster Penge. — Det næste Endringsforslag er det under Nr. 34, som vedrører en Bevilling til Detailhandler F. S. Thorup af Marslev i Anledning af Næringsstab. Med Hensyn til dette Forslag er Mindretallets Stilling den, at vi i sin Tid have været med til at henvise dette Spørgsmaal til den høitærede Ministers Overveielse; men vi have ikke villet være Forslagsstillere, fordi vi ikke have kunnet tilegne os nogen egentlig stærk Overbevisning om, hvorvidt der, naar man afveiede alle Momenter, var tilstrækkelig Grund til at give en saadan Understøttelse, og heller ikke, om den paagjældende Understøttelse netop er passende; men jeg erkjender, at det fra Statens Standpunkt i et saadant Forhold kan være meget naturligt at stille sig human, og Mindretallet har ikke noget imod, at det paagjældende Forslag vedtages. Vi have kun ikke villet være Forslagsstillere, men vi have ikke ifinde, at stemme imod Forslaget. — Under Nr. 37 er der en Bevilling til Lægeboligen i Thorshavn paa Færverne. Det er et Spørgsmaal, som ikke i vore Dine har de store Dimensioner, man har villet mene, at der skulde lægges deri, og vi have ikke set, at der har været nogen Grund til at negte

Bevillingen. — Det fjerde Endringsforslag vedrører derimod efter min Opfattelse en noget større Sag, nemlig Spørgsmaalet om den Erstatning, der skal gives Korsør og Nyborg for Tab af Skibs- og Vareafgifter af de Skibe, der af Staten benyttes til Overfarten mellem bemeldte Byer. Jeg skal strax indskyde den Bemærkning, at det glædede mig, at der i den ærede Ordførers Slutningsudtalelse dog synes at aabne sig Udsigt til en noget anden Stilling end den, det ærede Udvalgs Flertal har indtaget ved dette Endringsforslag; thi den Stilling, det der ved har indtaget, kan jeg paa ingen mulig Naade anse for rigtig. Jeg skal tillade mig ganske kort at minde om, hvorledes det hænger sammen med denne Sag. Det blev vedtaget i Loven af 23de April 1881, at der ved Korsør og Nyborg skulde indrettes Anløbssteder for Dampfergerne, og at der ikke for de Fartøier, der i Statens Tjeneste benyttede disse Anløbssteder, skulde erlægges Skibs- og Vareafgifter, samt at det forbeholdtes nærmere Afgjørelse, hvilken Ordning der skulde træffes overfor Havnene ved Korsør og Nyborg paa Grund af de Tab, de saaledes vilde lide ved denne Bestemmelse om Skibs- og Vareafgifterne. Paa Grundlag deraf indledede den høitærede Minister Underhandlinger med de to Byraad om denne Godtgjørelse, og der blev ifjor af den høitærede Minister i Genhold til forudgaaede Forhandlinger og Overenskomster med Byerne stillet Forslag om, at der skulde gives Korsør en Erstatning af 13,000 Kr. og Nyborg 5400 Kr. for deres Indtægtstab. Dette var beregnet efter Middeltal af de to foregaaende Aar. Forskjellen i disse to Summers Størrelse hidrører væsentlig fra den Omstændighed, at de paagjældende Byer for Diebliffet have en forskjellig Ret til at have Skibs- og Vareafgift, idet det nemlig i Loven af 28de Mai 1870 blev bestemt, at der ved Nyborg ikke skulde erlægges Vareafgifter af Gods og Avæg, som befordres med den fynske Jernbane fra eller til Stationer paa den sjællandske Jernbane, og som føres over Storebelt med de Dampskibe, der besørge den regelmæssige Overfart, eventuelt med Dampferger. Den Lovbestemmelse, som indskrænkede Nyborgs Ret til at have Skibs- og Vareafgifterne, kom frem i sin Tid ifølge en forudgaaende Overenskomst med Nyborg Kommune, idet denne ved samme Lov opnåede det Gode, at Staten var saa venlig i dens Havn at bygge en Skibsbro, som ved Jernbanestationen. Noget Vignende skete derimod ikke samtidig i Korsør; Staten byggede ikke der Noget og forlangte derfor ingen Efter-